

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЕКОНОМІКА ТА СУСПІЛЬСТВО

Електронне наукове фахове видання
Випуск 7

Мукачево
2016

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Стегней Маріанна Іванівна, доктор економічних наук, доцент, декан факультету економіки управління та інженерії Мукачівського державного університету.

Заступник головного редактора:

Іртищева Інна Олександрівна, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова.

Відповідальний секретар:

Лінтур Інна Володимирівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів Мукачівського державного університету.

Члени редакційної колегії:

Щербан Тетяна Дмитрівна, доктор психологічних наук, професор, заслужений працівник освіти України, ректор Мукачівського державного університету.

Гоблик Володимир Васильович, доктор економічних наук, кандидат філософських наук, доцент, заслужений економіст України, перший проректор Мукачівського державного університету.

Реслер Марина Василівна, доктор економічних наук, доцент, завідувач кафедри обліку та оподаткування Мукачівського державного університету.

Нестерова Світлана Василівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів Мукачівського державного університету.

Agata Malak-Rawlikowska, dr inż., Wydział Nauk Ekonomicznych Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego (м. Варшава, Польща).

Клеменс Будзовський, Ph.D., професор економіки, канцлер Краковської академії імені Анджее Фрича Моджевського (м. Краків, Польща).

Стройко Тетяна Володимирівна, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри міжнародної економіки та менеджменту освіти Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського.

Лагодієнко Володимир Вікторович, доктор економічних наук, професор, професор кафедри маркетингу, підприємництва і торгівлі Одеської національної академії харчових технологій.

Шапошников Костянтин Сергійович, доктор економічних наук, професор, декан факультету економіки та менеджменту Херсонського державного університету.

Язлюк Борис Олегович, доктор економічних наук, доцент, декан факультету аграрної економіки і менеджменту Тернопільського національного економічного університету.

Дейнеко Людмила Вікторівна, доктор економічних наук, професор, завідувач відділу промислової політики Інституту економіки та прогнозування Національної академії наук України.

Левковська Людмила Володимирівна, доктор економічних наук, старший науковий співробітник, завідувач відділу економічних проблем водокористування Інституту економіки природокористування та сталого розвитку Національної академії наук України.

Мінакова Світлана Михайлівна, доктор економічних наук, доцент, доцент кафедри системного аналізу та логістики Одеського національного морського університету.

Войт Сергій Миколайович, доктор економічних наук, генеральний директор «Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод імені О.М. Макарова».

Паук Маріанна Іванівна, кандидат економічних наук, головний економіст бюджетного відділу фінансового управління Мукачівської РДА.

Vladimir Gozora, Dr.h.c. prof. trx.h.c. prof. Ing., PhD – директор інституту економіки та управління Вищої школи економіки та менеджменту в державному управлінні у Братиславі (м. Братислава, Словаччина).

Видання входить до «Переліку електронних фахових видань, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук» на підставі Наказу МОН України від 9 березня 2016 року № 241

**Рекомендовано до поширення в мережі інтернет Вченою радою
Мукачівського державного університету
(Протокол № 10 від 22.12.2016 р.)**

Журнал включено до міжнародної наукометричної бази
Index Copernicus (ICV 2015: 35.93)

Сайт видання: www.economyandsociety.in.ua

УДК 657.1

Теоретичні аспекти облікової політики корпорації

Юхименко-Назарук І.А.

кандидат економічних наук, доцент,
докторант кафедри обліку і аудиту

Житомирського державного технологічного університету

Самосей А.В.

студентка

Житомирського державного технологічного університету

Розглянуто сутність та зміст облікової політики. Досліджено теоретичні аспекти облікової політики її складові, структура у взаємозв'язку із організацією обліку, досліджено основні причини організації облікової політики, а також запроваджено шляхи удосконалення облікового процесу. Виявлено проблемні питання організації облікової політики та надано рекомендації щодо шляхів їх усунення. Уточнено сутність поняття «облікова політика корпорації». Запропоновано шляхи удосконалення теоретичних аспектів облікової політики та поетапність її формування. Використано загальнонаукові методи наукового пізнання.

Ключові слова: облікова політика, корпорація, історія облікової політики, організація обліку, бухгалтерський облік, наказ про облікову політику.

Юхименко-Назарук И.А., Самосей А.В. ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ УЧЕТНОЙ ПОЛИТИКИ КОРПОРАЦИИ
Рассмотрена сущность и содержание учетной политики. Исследованы теоретические аспекты учетной политики ее составляющие, структура во взаимосвязи с организацией учета, исследованы основные причины организации учетной политики, а также ввести пути совершенствования учетного процесса. Выявлены проблемные вопросы организации учетной политики и даны рекомендации относительно путей их устранения. Уточнена сущность понятия «учетная политика корпорации». Предложены пути совершенствования теоретических аспектов учетной политики и этап ее формирования. Использованы общенаучные методы научного познания.

Ключевые слова: учетная политика, корпорация, история учетной политики, организация учета, бухгалтерский учет, приказ об учетной политике.

Yukhimenko-Nazaruk I.A., Samosei A.V. THEORETICAL ASPECTS OF THE ACCOUNTING POLICIES CORPORATION

The meaning of the essence and content of the accounting policies are considered. The theoretical aspects of the accounting policies of its components, structure in relation to the organization of accounting are detected, to investigate the main causes of accounting policies and implement ways to improve the process. The issues of policy and recommendations on ways to address them are identified. The meaning of the concept of «corporate accounting policies» is precised. The ways of improving the theoretical accounting policies and phased its formation are suggested. The general scientific methods of scientific knowledge are used.

Keywords: accounting policies, corporation, history of accounting policies, accounting organization, accounting, order on accounting policies.

Постановка проблеми. Зміни, які безпосередньо відбуваються в системі економічних відносин потребують необхідності реформування бухгалтерського обліку в Україні. В свою чергу характер змін призводить до адаптації нових категорій, до яких належить таке поняття як облікова політика підприємства. Із-за нерозуміння ролі облікової політики в компаніях досить часто виникає проблематика у ефективності її застосуванні. Саме тому породжується необхідність знань щодо підвищення значущості та дієвості облікової політики.

Облікова політика дбає за створення цілісної системи обліку та передбачає активне

застосування специфічного елемента регулювання бухгалтерського обліку та звітності. Основною метою облікової політики є забезпечення створення інформаційної системи суб'єкта господарювання з врахуванням вимог законодавчих актів і нормативних документів про фінансово-майновий стан та результати діяльності, які необхідні як для внутрішніх так і зовнішніх користувачів для прийняття ними обґрунтованих управлінських рішень.

Аналіз останніх досліджень. Дослідженню теоретичних аспектів формування облікової політики присвятили свої праці ряд вітчизняних та зарубіжних вчених, серед яких

М.Т. Білуха, І.А. Белобжецький, Ф.Ф. Бутинець, А.Г. Загородній, В.А. Дерій М.В. Кужельний, В.Б. Моссаковський, С.А. Ніколаєва, М.С. Пушкар, В.В. Новодворська, Н.В. Смірнова, Т.Г. Степанова, О.В. Чумак, М.Т. Щирбаїн.

Проте не усі питання залишилися розкритими, а результати проведених досліджень релевантними на сьогодні у зв'язку із зміною умов господарювання, що й зумовлює актуальність обраної теми дослідження.

Мета та завдання статті. Мета дослідження полягає в обґрунтуванні теоретичних положень та розробці шляхів удосконалення з питань організації наказу про облікову політику суб'єкта господарювання та поетапності її формування. Відповідно до мети були поставлені наступні завдання: визначити сутність наказу «Про облікову політику», визначити причини та шляхи удосконалення організаційного процесу наказу «Про облікову політику».

Виклад основного матеріалу дослідження. Досліджуючи функціонування сучасної економіки України при ринкових відносинах, слід сказати, що зосереджується увага на розвиток корпоративного сектору, саме у процесі приватизації відбулося формування корпоративного сектора.

Корпорація – це наділена правом приватної власності юридична особа, що складається з безліч фізичних та юридичних осіб. Корпорація характеризується, як свого роду договірні об'єднання, створені на основі поєднання виробничих, наукових та комерційних інтересів, з делегуванням окремих повноважень централізованого регулювання діяльності кожного з учасників. Метою її створення є налагодження горизонтальних зв'язків і забезпечення сталої виробничо-господарської взаємодії підприємців, координації їхніх зусиль у вирішенні спільних завдань і захисті спільних інтересів [9, с. 525].

Уточнено поняття щодо облікової політики корпорації та запропоновано, як «конституція корпорації» – це книга законів, прав та обов'язків, яка допомагає альтернативним шляхом реалізувати ефективність ведення облікового процесу. Кожний суб'єкт господарювання формулює свої цілі і обирає засоби для їх реалізації, тобто формує свою конституцію, яка в свою чергу включає політику: оплати праці, кадрову, дивідендну, цінову, кредитну, фінансову, амортизаційну, облікову.

Облікова політика дбає за створення цілісної системи обліку та передбачає активне застосування специфічного елемента регу-

лювання бухгалтерського обліку та звітності. Основною метою облікової політики є забезпечення створення інформаційної системи компанії з врахуванням вимог законодавчих актів і нормативних документів про фінансово-майновий стан компанії та результати її діяльності, які необхідні як для внутрішніх так і зовнішніх користувачів для прийняття ними обґрунтованих управлінських рішень.

Формування облікової політики – це складний та багатогранний процес, який вимагає від керівництва компанії професійних знань, здатності ефективно планувати, прогнозувати діяльність та своєчасно приймати управлінські рішення. Уміло сформована облікова політика сприяє ефективності управління господарською діяльністю та перспективному розвитку, зручності й прозорості ведення бухгалтерського обліку. Облікова політика передусім включає в себе ряд методичних аспектів, які в свою чергу є інструментом формування звітності та організації, управління бухгалтерським обліком: організаційний аспект, технічний аспект, методичний аспект.

Поява поняття «облікова політика» датується ще 1445 роком, завдяки батькові сучасного обліку, а саме Лука Пачолі розглядав вперше елементи облікової політики та саме він рекомендував способи складання різних ділових паперів. Л.Пачолі визначав бухгалтерський облік як самостійний метод, що базується на застосуванні подвійного запису і використовується для відображення господарських процесів, що відбувались на окремому підприємстві та за його межами [8, с. 122].

Офіційно поняття «облікова політика» (accounting policy) у міжнародну практику обліку введено Міжнародним стандартом бухгалтерського обліку 1 «Розкриття облікової політики» у 1975 р. [7, с. 144].

Зокрема, відповідно до першої редакції Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 1 «Розкриття облікової політики», облікова політика – це певні принципи, основи, домовленості, правила та практика, прийняті підприємством для складання та подання фінансових звітів [4].

В Україні поняття «облікової політики» датується 1993 р., коли саме в цьому році увійшло Положення про організацію бухгалтерського обліку і звітності в Україні, саме тоді і з'явилася можливість щодо застосування облікової політики, проте поняття «облікова політика» ще не використовувалась у чинному законодавстві України. Дане Положення

давало можливість самостійно встановлювати форму обліку, визначати методи ведення обліку.

Організація бухгалтерського обліку – одне з основоположних завдань новоствореного суб'єкта господарювання, адже вирішення такого завдання впливає не лише на можливість приймати ефективні рішення, а й зокрема, на величину окремих податків. Формування одного із ключових елементів системи організації бухгалтерського обліку в компанії – облікова політика.

Облікова політика корпорації визначається самостійно за погодженням з власником та зміни до неї, враховуючи організаційно-правову форму корпорації, галузеві особливості економічної діяльності, обсяг виробництва, тощо. Обрана корпорацією облікова політика застосовується всіма філіями, представництвами, відділеннями та іншими відокремленими підрозділами від їх місцезнаходження.

Розпорядчий документ про облікову політику може бути прийнятий як базисний на час діяльності корпорації, до якого за потреби вносять зміни з визначеного часу. Облікова політика корпорації повинна відповідати принципу послідовності і передбачати постійне з року в рік стабільне її застосування, але за потребами її можна переглянути і внести належні зміни. Перегляд облікової політики повинен бути обґрунтованим, а внесені зміни – розкриватися у фінансовій звітності. Зміни до наказу про облікову політику можуть бути внесені, якщо: змінилися статутні вимоги; змінилися вимоги органу, що затверджує положення бухгалтерського обліку; зміни забезпечать достовірніше відображення подій, господарських операцій у бухгалтерському обліку та у фінансовій звітності. Якщо такі зміни стосуються більшої частини тексту наказу або суттєво впливають на його зміст, то наказ доцільно викласти у новій редакції [1, с. 375].

Ефективна та раціональна організація бухгалтерського обліку в корпорації, як правило, починається з розробки його облікової політики, що передбачає вибір комплексу методичних прийомів, які використовуються ним для ведення поточного обліку, уточнює моменти визнання витрат і доходів, сприяє поданню достовірної інформації при складанні фінансової звітності.

Саме тому, результат роботи з гармонізації податкового та бухгалтерського обліку говорить сам за себе. За таких умов підвищується значущість облікової політики, яка може уніфікувати бухгалтерського-облікові посту-

лати з податковими нормами. Крім того, від її складових залежатимуть не тільки показники фінансової звітності, а й податкові звітності з податку на прибуток. Саме тому, при організації облікової політики слід пам'ятати, що саме від облікової політики залежить фундамент успіху та надійності кожного суб'єкта господарювання. Адже облікова політика може серйозно вплинути на оподаткування компанії, а тому вона має бути розроблена професійно та якісно. Облікова політика формулює загальні засади бухгалтерського обліку, законодавчу базу, визначає межі, в яких власники кожної конкретної компанії формує власну політику – облікову. При організації фундаментальних основ, надається право щодо вибору методів бухгалтерського обліку, які в свою чергу допомагають використовувати різні варіанти відображення фактів господарського життя у бухгалтерському обліку, щодо альтернативності варіантів організації і ведення бухгалтерського обліку передбачені законодавчими документами, а також облікова політика як специфічний елемент системи бухгалтерського обліку повинна створювати організаційно-методичне забезпечення виконання завдань бухгалтерського обліку.

Здебільшого, над розробкою облікової політики працює бухгалтерська служба або бухгалтер, проте, для визначення окремих показників можуть залучатися інші провідні фахівці корпорації. Відзначимо, що розробка облікової політики – процес, який потребує як ґрунтовних знань з бухгалтерського обліку, так і практичних облікових навичок. Аби полегшити працю її розробників, Мінфін України затвердив Методичні рекомендації № 635 [3], які можуть застосовувати підприємства, організації та інші юридичні особи незалежно від організаційно-правових форм господарювання і форм власності.

Нами було досліджено Накази про облікову політику корпорацій та встановлено, що облікова політика не відповідає вимогам, що висуваються стандартами обліку, та в свою чергу лишає можливості сформулювати цілісне уявлення про особливості методики та організації обліку. Для дослідження стану облікової політики було обрано п'ять корпорацій – Освітня корпорація «Академія», Відкрите акціонерне товариство «Корпорація «Медіа Простір», Приватне акціонерне товариство «Корпорація «Аверс», Корпорація «Золоті Ворота» та Публічне акціонерне товариство «Корпорація «Європа-Азія-Україна». З'ясовано, що на всіх досліджуваних корпораціях була встановлена

облікова політика згідно з відповідними наказами, узагальнені дані про яку наведено в табл. 1.

Аналізуючи порівняльну інформацію в табл. 1, можемо простежити повноту розкриття інформації ведення бухгалтерського обліку у Наказі «Про облікову політику» кожної з корпорацій. Під час складання наказу з таблиці видно, що бухгалтер не дотримувався чітких вимог діючого законодавства тому й дані накази мають ряд недоліків, як по суті, так і за оформленням. Зокрема, в них не зазначено інформації з приводу інвентаризації матеріальних активів, оплати праці, форми обліку та обліку операцій з грошовими коштами. Це все може суттєво впливати на викривлення інформації у фінансовій звітності, її недостовірності та порушення законодавства. Констатувавши отримані дані, можемо стверджувати про те, що корпорації формально підходять

до складання розпорядчих документів з облікової політики, що негативно впливає на проведення облікового, внутрішнього управлінського та аудиторського процесу, а також на фінансові результати діяльності корпорацій.

Проте, єдиного шаблону розпорядчого документа, наказу про облікову політику не має і не може бути, бо такий документ має враховувати організаційно-правову форму компанії, галузеві особливості економічної діяльності, обсяги виробництва, тощо. Розпорядчий документ про облікову політику може бути прийнято як базисний на час діяльності корпорації, до якого за необхідності вносять зміни з визначеного часу. У разі внесення змін до облікової політики, що за обсягом охоплюють більшу частину тексту або істотно впливають на її зміст, розпорядчий документ про облікову політику доцільно викласти у новому форматі.

Таблиця 1

**Узагальнення елементів облікової політики за даними їх наказів
«Про облікову політику»**

Елементи облікової політики	Зміст елементів відповідно до наказу про облікову політику				
	Освітня корпорація «Академія» (30388933)	Відкрите акціонерне товариство «Корпорація «Медіа Простір» – (30861114)	Приватне акціонерне товариство «Корпорація «Аверс» – (13345692)	Корпорація «Золоті Ворота» – (33228812)	Публічне акціонерне товариство «Корпорація «Європа-Азія-Україна» – (33151902)
Форма обліку	«Облік здійснюється з використанням комп'ютерної програми «1С» Бухгалтерія»	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено
Нематеріальні активи	прямолінійний метод нарахування амортизації НА	прямолінійний метод нарахування амортизації нематеріальних активів	нарахування амортизації у підприємстві здійснюється у відповідності з Законом України «Про оподаткування прибутку підприємств» у відповідності до П(С)БО 8	Амортизацію нематеріальних активів здійснюється прямолінійним методом.	Термін амортизації нематеріальних активів визначається терміном їх корисного життя. Амортизація нараховується прямолінійним методом.
Основні засоби та інші необоротні матеріальні активи	обрано метод нарахування амортизації прямолінійний	обрано метод нарахування амортизації прямолінійний	нарахування амортизації здійснюється у відповідності з Законом України «Про оподаткування прибутку підприємств»	амортизацію об'єктів основних засобів нараховується прямолінійним методом. МНА нараховується в розмірі 100 %	нарахування зносу проводилось прямолінійно за єдиними встановленими державою нормами

Запаси та малоцінні швидкозношувані предмети	Списання матеріалів здійснюється за методом ФІФО. Вартість малоцінних та швидкозношуваних предметів, що передані в експлуатацію, списується з балансу з подальшою організацією оперативного кількісного обліку таких предметів за місцями експлуатації відповідальними особами протягом строку їх фактичного використання	запаси в балансі відображаються відповідно до найменшої з двох оцінок – первісної вартості або чистої вартості реалізації	Метод оцінки вартості запасів по фактичній вартості.	Оцінка вибуття сировини, матеріалів, полуфабрикатів, МБП, інших виробничих запасів та готової продукції здійснюється за методом ФІФО. Оцінка вибуття сировини, матеріалів, полуфабрикатів, МБП, інших виробничих запасів та готової продукції здійснюється за методом ФІФО	Для розрахунку собівартості реалізованої продукції використовується метод, який визначає конкретні елементи запасів, що фактично використані. Запаси, які не мають реалізаційної вартості, не визначаються активами і списуються на собівартість реалізованої продукції. мшп списуються на собівартість реалізованої продукції в момент передачі зі складу в експлуатацію.
Інвентаризація активів	«Інвентаризація активів здійснюється перед складанням річної фінансової звітності».	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено
Оплата праці	«Здійснювання за умовами колективного договору».	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено
Облік операцій з грошовими коштами	«Грошові кошти обліковуються по кожній валюті та по кожному банку на окремих субрахунках».	«Грошові кошти обліковуються по кожній валюті та по кожному банку на окремих субрахунках».	Облік касових операцій здійснюється відповідно до Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні.	У наказі не зазначено	У наказі не зазначено

Джерело: на основі даних електронного джерела <http://smida.gov.ua/>

Суб'єкт господарювання має висвітлювати обрану облікову політику шляхом опису: принципів оцінки статей звітності та методів обліку окремих статей звітності. У разі зміни в обліковій політиці компанії у примітках до фінансових звітів розкриває: причини та суть зміни; суму коригувань нерозподіленого прибутку на початок звітного року або обґрунтування неможливості її достовірного визначення; факт повторного подання порівнянної

інформації у фінансових звітах або недоцільність її пере обрахунку. Саме тому формування облікової політики можна сформулювати в поетапність таких дій: визначення предмету облікової політики відповідно до об'єктів бух. обліку; визначення факторів впливу на формування облікової політики; аналіз загально визначених припущень у побудові облікової політики з погляду виявленої сукупності факторів впливу; вибір потенційно придатних для

компанії способів ведення бухгалтерського обліку; безпосередній вибір способів ведення бух. обліку для компанії; документальне оформлення облікової політики.

Призначення облікової політики необхідно розглянути щодо призначення самого бухгалтерського обліку, складовою якого вона є, наприклад на думку Я.В. Соколова [6, с. 234], призначення облікової політики полягало в забезпеченні збереження майна компанії в контролі, який забезпечує ефективно управління компанії; визначенні фінансових результатів; перерозподілі ресурсів у галузях економіки.

На думку М.С. Пушкаря, призначення облікової політики це передусім, формування методики обліку майна, капіталу і зобов'язань фактів господарської діяльності та результатів діяльності компанії на основі загальноприйнятих принципів та правил, а також забезпечення повною, достовірною та неупередженою інформацією менеджменту з метою здійснення ефективного управління фінансово господарською діяльністю підприємства та визначення стратегії його розвитку у майбутньому [5, с. 31]. М.Т. Щирба твердив, що призначення облікової політики безпосередньо полягало в забезпеченні формування

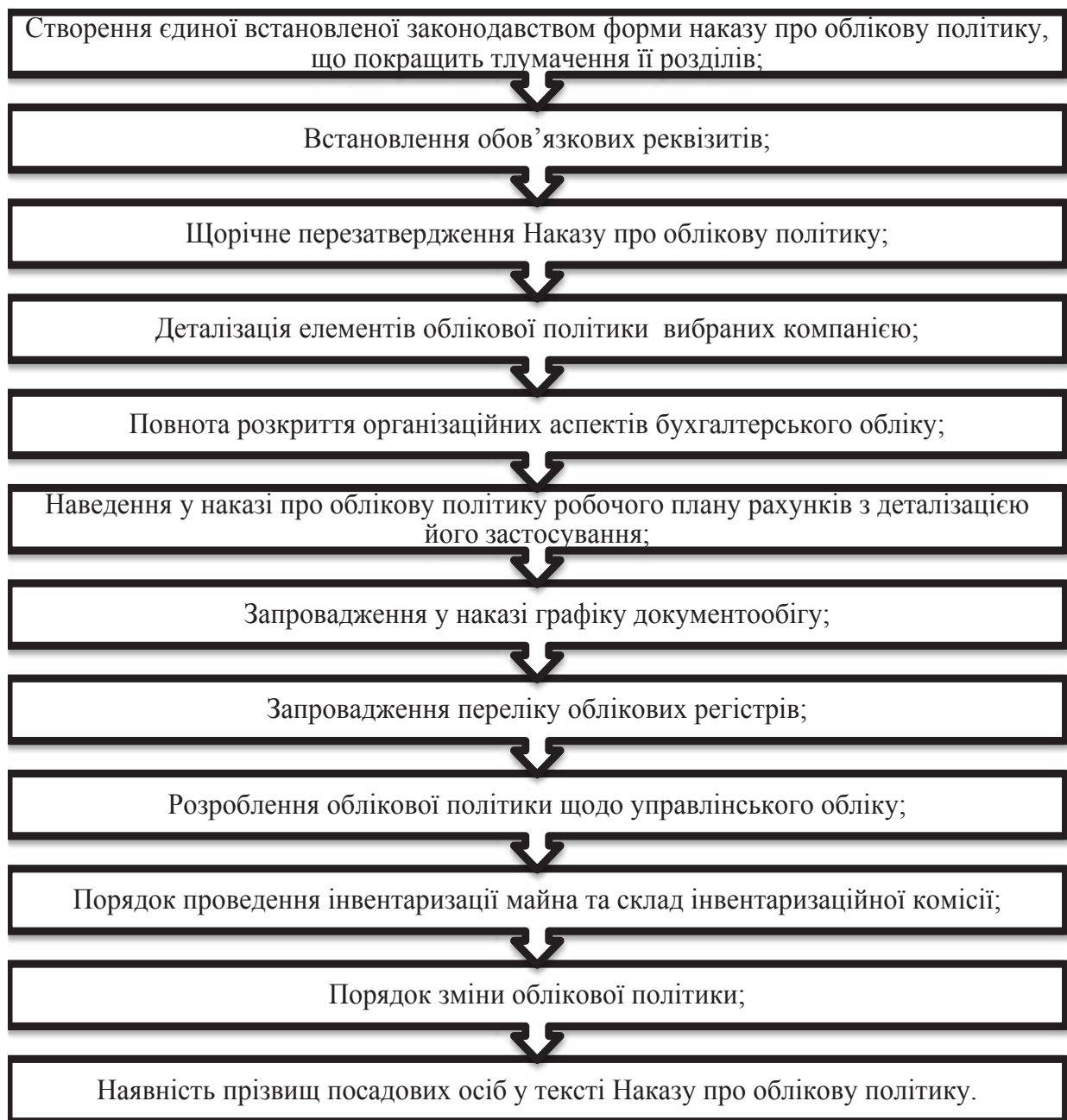

Рис. 1. Пропозиції удосконалення теоретичних аспектів формування облікової політики

та своєчасного надання інформації різними користувачами, яка містить у фінансовій звітності, а також в наданні обліку плановірності та послідовності; підвищенні ефективності ведення обліку на підприємстві.

Asish K. Bhattacharyya [10, с. 325] та P.C. Tulsian [12, с. 576] трактували, що основні дефініції поняття «облікова політика» – це конкретні принципи обліку і методи застосування цих принципів, прийняті суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансових звітів. ASC 250 «Accounting policies, changes in accounting estimates, and errors», тлумачила про те, що принципи обліку облікової політики застосовуються з метою складання звітності суб'єкта господарювання та методи їх застосування [11, с. 124].

Окремі вчені стверджують, що суть призначення облікової політики полягає в узгодженні майнових інтересів компанії і зовнішніх користувачів щодо розкриття облікової інформації. Адже в умовах, коли первинні документи знаходяться у повному розпорядженні компанії, а допуск до них зовнішніх користувачів практично виключений, компанія отримує можливість для маніпулювання методами узагальнення первинних даних і підготовки інформації та визначення для себе необхідних фінансових результатів [2, с.96].

Відображення облікової інформації у фінансовій звітності, а також формування облікової політики наразі стало проблемним явищем, яким зацікавило багато вчених-економістів, які до сьогодні не прийшли до єдиної думки щодо структури та змісту облікової політики. І саме тому, постає необхідність щодо створення конкретного стандарту з облікової політики суб'єктів господарювання. За допомогою розробленого стандарту, компанії матимуть змогу щодо ліквідації недоліків та ефективності самої організації облікової політики. В ході організаційного процесу формування облікової політики виникає ряд неточностей і унаслідок таких неточностей, зміст облікової політики на практиці охоплює, окрім сукупності принципів, методів і процедур, що дійсно використовуються для складання та подання фінансової звітності, цілий ряд організаційних питань, стаючи більшою мірою положенням про організацію обліку в компанії. Насампе-

ред за необхідне є усунення виявлених проблем при формуванні облікової політики та в свою чергу запровадження рекомендацій, які допоможуть організувати більш стійку та ефективну облікову політику. Саме тому пропонуємо удосконалити теоретичні аспекти формування облікової політики в момент організаційного процесу та впровадження її у життя новоствореної компанії (рис. 1).

Безпосередньо, якщо запровадити перелічені шляхи удосконалення теоретичних аспектів організації облікової політики, то в свою чергу наказ «Про облікову політику» зосередить увагу на тому, що від правильності його організації, в майбутньому, відображення результату у фінансовій звітності, буде у вигляді ефективності та продуктивності діяльності.

Висновок. Отже, для того щоб кінцевий фінансовий результат суб'єкта господарювання був максимально ефективний, головному бухгалтеру необхідно врахувати усі варіанти та переваги забезпечення облікової політики, адже фінансовий результат діяльності суб'єкта господарювання прямо залежить від обраної облікової політики:

1. Облікова політика є невід'ємним і важливим елементом системи внутрішнього контролю компанії за підготовкою фінансової звітності, саме тому без здійснення якої не вдасться створити ефективний бізнес, адже фундамент успіху та надійності кожної новоствореної компанії – створення облікової політики.

2. Організаційний процес теоретичних аспектів облікової політики корпорації – складний процес, що базується на масштабному аналізі великої кількості нормативних документів в області регулювання бухгалтерського обліку й оподаткуванні.

3. Теоретичні аспекти формування облікової політики в сучасних умовах процес є недостатньо відповідальний, адже приділяється дуже мало уваги з боку управлінців, що і викликає в подальшому проблематику у неефективності діяльності компанії.

Саме тому, потрібно впроваджувати, в подальшому, перспективи щодо шляхів удосконалення теоретичних аспектів облікової політики суб'єктів господарювання.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бутинець Ф.Ф. Організація бухгалтерського обліку: підручник / Ф.Ф. Бутинець, О.П. Войналович, І.Л. Томашевська; за ред. Ф.Ф. Бутинця. – Житомир: Рута, 2006. – 528 с.
2. Дмитренко Т.М. Судебная (правовая) бухгалтерия: Учебник / Т.М. Дмитренко, С.Г. Чаадаев. – М.: «Прспект», 1998. – 336 с.
3. Методичні рекомендації щодо облікової політики: Наказ Міністерства фінансів України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://minfin.kmu.gov.ua>.
4. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 № 996-XIV (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
5. Пушкар М.С. Теорія і практика формування облікової політики: монографія / М.С. Пушкар, М.Т. Щирба. – Тернопіль: Карт-бланш, 2010. – 260 с.
6. Соколов Я.В. Основы теории бухгалтерского учета / Я.В. Соколов. – М.: Финансы и статистика, 2000. – 496 с.
7. Хендриксен Э.С., Ван Бреда М.Ф. Теория бухгалтерского учета: [пер. с англ.] / под ред. проф. Я.В.Соколова. – М.: Финансы и статистика, 1997. – 576 с.
8. Швець В.Г. Теорія бухгалтерського обліку. – К.: Знання, 2004. – 447 с.
9. Zahorodnii, A.H. and Vozniuk, H.L. (2007), *Finansovo-ekonomichniy slovnyk* [Finance and economics dictionary]: Znannia, Kyiv, Ukraine. – 1072 p.
10. Arish K. Bhattacharyya. *Financial accounting for Business managers* 3rd. Ed., 2006. – 772 p.
11. Barry J. Epstein, Nadira M. Saafir. *Wiley GAAP: Practical Implementation Guide and Workbook*, 2010. – 368 p.
12. Tulsian P.C. *Financial accounting*, 2006. – 880 p.

ЗМІСТ

ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ
ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Кононова І.В. Методологічні основи ідентифікації імпульсів розвитку соціально-економічної системи.	3
--	----------

СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО
І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Ачкасова С.А., Федорук М.Е. Пріоритетність альтернативних підходів щодо розвитку автомобільної інфраструктури.	9
Бочарова Ю.Г. Інфраструктура як чинник розвитку та конкурентоспроможності країн в умовах глобалізації	14
Горбачова І.В. Україна в структурі системи міжнародної трудової міграції.	19
Довгань Д.А. Світовий ринок чорних металів: тенденції розвитку та перспективи для України.	24
Дорофєєва Х.М. Конкурентоспроможність транспортної інфраструктури України в умовах інтеграції до ЄС	30
Павлюк О.О. Вплив коефіцієнта LCR на контроль за банківською ліквідністю.	36
Цветаєва К.В. Ретроспектива методів управління побутовими відходами у практиці промислово розвинених країн.	42

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Батракова Т.І., Басова Д.О. Експортний потенціал сільськогосподарської продукції України.	49
Батракова Т.І., Кардашевська М.А., Дробілко В.В. Ресурсозабезпеченість підприємств АПК та її вплив на якість продукції.	53
Батракова Т.І., Рогаченко О.С. Проблеми регулювання інфляційних процесів в Україні.	59
Воляк Л.Р. Аналітична оцінка становлення ринку землі в Україні.	65
Ільїна О.А. Системно-компетентнісний підхід до управління розвитком кадрового потенціалу підприємства.	72
Климчук О.В. Пріоритетні напрями ефективного виробництва твердого біопалива в Україні: регіональні аспекти.	78
Kovalenko S.I. The meso-level of development network forms of cross-border cooperation.	84
Колупасєва І.В. Роль регуляторної політики в забезпеченні накопичення та використання синтезованого капіталу регіону.	91
Курмаєв П.Ю. Ринок енергії в Україні: теоретичні аспекти дослідження.	97
Мініна О.В., Шадура-Никипорець Н.Т. Інноваційний аспект діяльності підприємств харчової промисловості України: аналітична оцінка.	101
Назаренко Г.В. Державна підтримка зернового ринку як перспективного джерела економічного зростання.	107

Недбалюк О.П. Освітні програми державної інформаційно-консалтингової служби як основа механізму впровадження інновацій в національній економіці: досвід США для України.	116
Павлова Г.Є., Приходько І.П., Костенко К.Є. Методика визначення показників ефективності виробництва зерна для забезпечення економічної безпеки підприємства.	122
Пивоварчук Л.В. Проектування нового механізму взаємодії суб'єктів інституційного забезпечення реалізації соціальних гарантій держави.	126
Попова О.Ю., Томашевська О.Ю., Попова С.О. Прийняття рішень з формування стратегічного альянсу як інструмента підвищення ефективності водозабезпечення промислових підприємств.	132
Рудь В.П. Інноваційна діяльність на овочевому ринку та її роль у забезпеченні продовольчої безпеки.	138
Самойленко Т.Г. Органи самоорганізації населення на селі як дієвий інструмент місцевого розвитку.	146
Сидорченко Т.Ф. Еволюція розвитку земельно-майнових відносин в Україні.	151
Січка І.І. Аналіз особливостей та розвитку туристичного ринку України.	158
Стоянець Н.В. Сучасні аспекти прогнозування соціально-економічного розвитку національної економіки.	163
Яровий В.Д. Державна підтримка інфраструктурного розвитку об'єднаних територіальних громад.	170

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Азарова Т.В. Аналіз суб'єктів забезпечення економічної безпеки підприємства.	174
Андрющенко І.Є. Сучасні тенденції показників надійності функціонування машинобудівних підприємств.	181
Барташевська Ю.М. Економічна безпека підприємства: фактори впливу та шляхи забезпечення.	189
Бердніков С.В., Скрипник Н.Є. Інноваційний менеджмент в Україні як складова частина загальної системи управління підприємством.	195
Бєлова А.І., Кочедикова А.Є. Технології управління структурною політикою підприємств в Україні на сучасному етапі.	201
Білорус Т.В., Корнілова І.М., Фірсова С.Г. Організація маркетингових досліджень із використанням методів багатокритеріального аналізу.	206
Благая В.В., Благой В.В., Пантус В.Н. Модель інтерактивної реклами в шоу-бізнесі.	216
Боковець В.В. Управління корпоративною власністю та правами в сучасних умовах господарювання.	220
Буханець В.В., Шахно А.Ю. Оцінювання рівня капіталізації промислового підприємства в контексті його трудового потенціалу.	227
Вишневська О.А. Підприємницький ризик в управлінні конкурентоспроможністю підприємства.	232
Гаврись О.М., Ульяновченко Н.В. Окремі проблеми формування конкурентоспроможного підприємництва в сільському господарстві.	238
Гакова М.В. Еволюція поглядів на управління поведінкою персоналу підприємств готельно-ресторанного господарства.	243

Григоренко І.В., Дзюмак М.А. Удосконалення виробничого асортименту швейного підприємства	250
Громова О.Є. Роль координаційної функції в процесі управління організацією.	256
Гужвенко С.М. Особливості планування під час використання інноваційних систем технологій у виробничій діяльності аграрного підприємства.	260
Давидюк Ю.В., Шокот К.М. Стратегічні підходи до підвищення конкурентоспроможності підприємств готельного бізнесу.	266
Данилович-Кропивницька М.Л. Інформаційна економіка як платформа мережизації.	273
Дейнега І.О., Андрощук М.С. Комунікації на ринку освітніх послуг: загальне та специфічне.	279
Дериколенко О.М. Методичний підхід до оцінки і відбору венчурних проектів промислових підприємств.	285
Джеджула В.В., Цвик О.Г. Сучасні методичні підходи до оцінювання кредитоспроможності підприємства.	290
Dzhur O.Y. Organizational culture and organizational excellence as the basis of perfect success of enterprises of space industry.	295
Дрибас М.В. Організаційні аспекти формування системи фінансово-економічної безпеки підприємства.	303
Євченко Ю.М. Управління асортиментною політикою: оцінка ефективності методів.	307
Єпіфанова І.Ю., Стемблевська О.Г. Сучасні підходи до аналізу ефективності оптимізації структури капіталу підприємств кондитерської галузі України.	313
Жусь О.М. Перспективні форми комплексного використання вторинної сировини на підприємствах будівельного комплексу.	320
Замятіна Н.В. Місце контролінгу в системі управління сучасним підприємством.	324
Згурська О.М. Особливості формування ресурсного потенціалу аграрних підприємств в умовах інформаційного суспільства.	329
Кавтиш О.П., Трохименко М.Ю. Стратегічні напрями підвищення ефективності управління прибутковістю промислових підприємств.	335
Киристюк С.В. Оцінка перспектив інституалізації особистих селянських господарств.	341
Князева О.А., Шамін М.В. Особливості інтелектуального потенціалу підприємств сфери зв'язку та інформатизації.	348
Колодяжна І.В., Букрін М.О. Формування економічної стратегії інноваційного розвитку підприємств.	354
Кошельок Г.В., Малишко В.С. Факторний аналіз рентабельності власного капіталу підприємства.	361
Кракос Ю.Б., Меньяйленко І.І. Аналіз фінансової безпеки підприємств України.	369
Крикун О.О. Сумісність і узгодження нової версії стандарту ISO 9001:2015 з міжнародними стандартами щодо систем менеджменту якості.	378
Маргіта Н.О., Карпій О.П. Оцінка сучасного стану розвитку ринку мобільного зв'язку в Україні.	385
Матвієнко-Біляєва Г.Л. Розвиток та становлення соціального підприємництва та соціальної відповідальності в сучасних умовах.	390

Морщенок Т.С., Острик А.Ю. Диверсифікація діяльності як напрям розвитку та посилення конкурентних переваг торговельного підприємства	395
Мохонько Г.А., Хілько А.О. Роль стратегічного управління в забезпеченні стійкого розвитку підприємств фармацевтичної промисловості.	403
Олійник О.С. Особливості штрихкодування продовольчих та непродовольчих товарів підприємствами торгівлі.	409
Орлов В.М., Борисова Л.Є. Методичні засади щодо визначення дієвості організаційної структури управління на телекомунікаційних підприємствах з урахуванням стадії життєвого циклу.	413
Письменна О.О. Кількісна оцінка факторів внутрішнього та зовнішнього середовища при формуванні кадрової стратегії підприємства.	423
Полторак А.С. Маркетингова складова забезпечення конкурентоспроможності підприємств-виробників насіння соняшнику	429
Польова Н.М., Кулик Я.О. Точково-модульне навчання персоналу.	433
Постернак И.М., Постернак С.А. Сравнение основных методов организации работ комплексной энергореконструкции зданий исторической застройки Одессы.	438
Пронько Л.М. Система оцінки факторів впливу на ефективність використання власності в сільськогосподарських підприємствах	445
Ракицька С.О. Стратегічне управління інноваційною конкурентоспроможністю підприємства	454
Русановська О.А. Кількісне оцінювання логістичних запасів.	459
Савченко Т.Г., Бондаренко Р.Р. Порівняльна оцінка транспарентності корпорації «ЕххонМобіл» та НАК «Нафтогаз Україна» в контексті сталого розвитку.	463
Сазонова С.В. Використання інформаційних технологій підприємствами за допомогою організаційно-економічного механізму.	469
Семенчук Т.Б., Басараб Н.А. Формування іміджу підприємства.	473
Середа Н.М. Кооперація як стратегічний механізм дії для авіакомпаній.	478
Сімкова Т.О., Кириченко А.І. Тенденції розвитку систем управління якістю підприємств України за рахунок впровадження світових стандартів.	482
Скриль В.В. Бізнес-моделі підприємства: еволюція та класифікація.	490
Татаринов В.В., Гноевой В.Г., Баканов Д. Организация обеспечения процессов формирования стратегии инновационного развития корпораций машиностроения.	498
Ткаченко Н.Э. О внутренней мотивации персонала в контексте обеспечения устойчивого развития организаций.	505
Ткачук О.М. Соціально-економічні засади формування успішного бізнесу.	510
Фейчер О.О. Специфіка управління вищими навчальними закладами мистецької освіти.	515
Фурса Т.П. Стратегічні аспекти діяльності підприємства.	521

Шевчук О.А. Сучасні наукові підходи до імперативів розвитку підприємств	525
Шира Т.Б. Загрози кадрової безпеки підприємства.	531
Шишкін В.О., Решетньова А.В. Особливості оптимізації системи управління логістичними бізнес-процесами на промислових підприємствах.	536
Юдович А.С., Деліні М.М. Процес прийняття управлінських рішень в умовах невизначеності на прикладі ТОВ «Ласуня».	542
Юринець З.В., Круглякова В.В. Оцінювання інноваційного потенціалу суб'єктів господарювання харчової промисловості.	546

РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Вахович І.М., Купира М.І. Оцінка бюджетного забезпечення розвитку регіонів України.	551
Зубков Р.С. Визначення та характеристика факторів впливу на інноваційно-інвестиційну активність регіональної економіки.	557
Козирєва О.В. Аналіз українських шкіл соціально-економічного розвитку регіонів.	561
Проданова Л.В. Потенціал розвитку підприємництва та бізнесу в регіонах України.	567
Проскура В.Ф., Максютова О.В., Максютова-Грешкулич Д.В. Оцінка стану економічної безпеки та зайнятості населення Закарпатської області в умовах євроінтеграційних процесів.	573
Рубежанська В.О. Функції та ключові напрями управління регіональним ринком праці.	582
Саєнко О.О. State incentive mechanism for strategic regional goal-setting.	590
Саєнко П.О. Теоретичні засади формування стратегії розвитку об'єднаної територіальної громади.	594
Самборська О.Ю. Стан та перспективи розвитку агропромислового комплексу Вінницької області.	599
Stehnei M.I., Lintur I.V. Ways of equalization of economic capacity of territorial communities.	602

ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ ТА ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Крохтяк О.В. Стан використання земель сільськогосподарського призначення Львівської області.	608
Курильців Р.М. Оцінка якості системи адміністрування землекористування в Україні.	613
Навроцький Р.Л. Досвід країн Європейського союзу в сфері безпечного поводження з твердими побутовими відходами.	621
Салашенко Т.І., Шпілевський О.В. Інноваційна політика в енергетичному секторі: досвід України і Польщі.	626
Федина К.М. Методичні підходи до оцінки рівня екологічно безпечного природокористування.	634

ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА

Bachynska M.V. Adaptive processes of internal migration in terms of transformation of regional labor markets.	639
Біль М.М. Мобільність населення: теоретична сутність і видова різноманітність.	645
Іличок Б.І. Соціальні стандарти України: стан та перспективи змін.	653
Клименко С.О. Управління фінансуванням навчальних закладів середньої освіти та їх інноваційний розвиток.	660
Коваль Н.О. Особливості ефективності саморегуляції у здійсненні та реалізації соціальної політики в країні.	665
Коленда Н.В. Поняття соціально-економічної безпеки підприємства.	672
Маршавін Ю.М. Державна політика зайнятості в Україні: необхідність перезавантаження.	679
Савченко С.М., Костянчук К.В. Демографічна ситуація та зайнятість населення України.	686

ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

Abdulla Alrashdi Foreign Direct Investment and Economic Growth: Literature Review on the UAE Example.	691
Батракова Т.І., Григор'єва О.М. Особливості становлення та розвитку грошової системи в перехідній економіці.	696
Батракова Т.І., Грінченко А.Ю. Проблеми та перспективи розвитку електронних грошей в Україні.	702
Батракова Т.І., Пікалова А.М. Інтеграція України у світовий ринок капіталу: проблеми та перспективи.	707
Батракова Т.І., Романюта К.А., Сідельнікова С.О. Кредитування агропромислового комплексу України: проблеми і перспективи.	711
Васильєв О.В., Німкович А.І. Інфраструктурне забезпечення нематеріальних прав акціонерів.	716
Гладинець Н.Ю., Густей М.М. Проблеми і перспективи розвитку банківського нагляду в Україні.	722
Гуменюк М.М., Перебиківська Т.І. Шляхи вдосконалення методики оцінки кредитоспроможності підприємства.	727
Діброва О.Л. Фіскальна роль податку на доходи фізичних осіб.	733
Дяченко К.С. Особливості функціонування бюджетних установ у системі державних фінансів.	739
Кондрацька Н.М. Теоретико-методологічні основи формування трансакційних витрат на фінансовому ринку.	749
Костюк В.А., Тінюков С.В. Управління кредитним ризиком банку.	754
Ксьондз С.М., Степанишена А.П. Сучасний стан банківської системи України.	761
Кузнєцова Л.В., Кретов Д.Ю. Аналіз індикаторів кредитних циклів у банківській системі України.	767
Lytvynenko O.D. Influence of state policy on a financial system of the country.	773
Лінтур І.В., Кочік Т.В. Оцінка фінансової стійкості банківської системи на основі індикаторів та економічних нормативів НБУ.	779

Манюк Н.А., Юрій Е.О. Методичні засади оцінки стійкості та ефективності формування місцевих бюджетів.	786
Мельник Л.М., Дума В.Л. Вплив системи міжбюджетних відносин на бюджетний потенціал регіону.	793
Овдієнко В.М., Батракова Т.І. Проблеми запровадження інфляційного таргетування в Україні.	800
Онищенко Ю.І., Борисевич В.С. Етапи трансформації банківської системи України.	805
Пальоха О.В. Ризики в системі комунального кредитування України та напрямки їх мінімізації.	813
Петраков Я.В. Підходи до оцінки впливу фіскального регулювання на ринки різного типу.	818
Прієррова О.К., Кісельова Г.А. Застосування апарату нечіткої логіки для оцінки рівня банківського ризику.	825
Романовська Ю.А. Аналіз страхового ринку України.	830
Савчук С.В. Особливості стратегічного планування в умовах бюджетної децентралізації.	838
Садовенко М.М., Арієнчук А.М. Проблеми та перспективи впровадження загальнообов'язкового медичного страхування за напрямком «Онкологія».	844
Сусіденко О.В., Шиш А.О. Фінансові ресурси акціонерних товариств: теоретико-організаційні аспекти.	848
Шпильовий В.А., Андрушкевич Н.В. Управління кредитним ризиком, як інструмент забезпечення економічної безпеки комерційного банку.	854
Ярош Ю.В., Савченко Т.Г. Вплив трансфертного ціноутворення на податковий ризик банківських установ України.	860
Яцух О.О. Ринок агросстрахування в Україні: стан та перспективи розвитку.	866

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ

Артюх О.В. Методологічні аспекти податкового аудиту: співставлення понять.	873
Бондарчук Н.В., Наливайко Л.В. Інформаційне забезпечення управління процесом реалізації на підприємстві.	880
Гевлич Л.Л., Мошура Л.О. Використання інструменту бенчмаркінгу в аудиторській діяльності.	885
Гевлич Л.Л., Щербіна А.О. Організація внутрішнього аудиту фінансових інвестицій вітчизняного підприємства.	893
Діденко А.Ю. Документальне забезпечення процесу реалізації в аграрних підприємствах.	900
Дорошенко О.О., Журавльова Т.В. Проблемні аспекти обліку розрахунків бюджетних установ у період трансформації бухгалтерського обліку в державному секторі.	906
Заведія А.М., Стоянова-Коваль С.С. Сутність та аналіз власного капіталу агроформування.	910
Засадний Б.А. Вдосконалення системи нормативно-правового регулювання бухгалтерського обліку в Україні.	914
Кащена Н.Б., Носач Н.М. Облік реалізації товарів в підприємствах торгівлі.	921
Китайчук Т.Г. Оренда державної нерухомості: облік та оподаткування.	926

Ковальчук Т.М., Худик О.Б. Стратегічний аналіз фінансового потенціалу підприємства	933
Куліш І.С., Коренєва О.Г. Розвиток методичних підходів до оцінки кредитоспроможності позичальників з метою удосконалення аудиту кредитних ризиків.	939
Мазур Н.А., Стендер С.В. Управління поточними активами аграрних підприємств: стан та проблеми.	946
Назаренко Т.П., Коберник І.В. Організація внутрішнього аудиту на виробничому підприємстві. Позитивні та негативні наслідки.	952
Назаренко Т.П., Симура М.В. Організація та методика аудиту нематеріальних активів.	957
Подмешальська Ю.В., Варварін Р.Ю. Внутрішній аудит як засіб удосконалення обліку та контролю дебіторської заборгованості	963
Полоус О.В. Підходи до аналізу руху грошових потоків аеропорту.	967
Попович О.В., Діденко Н.Ю. Тлумачення економічної сутності категорії «дохід».	975
Скробало О.В. Облік реалізації готової продукції в рахунок орендної плати за земельні ділянки.	979
Тредіт В.Є., Ковальова О.В. Особливості обліку фінансових результатів сільськогосподарських підприємств.	984
Чижевська Л.В., Сірацька А.В. Удосконалення бухгалтерського обліку розподілу та використання нерозподілених прибутків (непокритих збитків) в акціонерному товаристві.	992
Юхименко-Назарук І.А., Самосей А.В. Теоретичні аспекти облікової політики корпорації.	997

МАТЕМАТИЧНІ МЕТОДИ, МОДЕЛІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЕКОНОМІЦІ

Гальчинський Л.Ю., Шкарабура І.М. Хмарні технології як фактор конкурентоспроможності компанії.	1005
Дунська А.Р., Лавренчук Н.М. Забезпечення розвитку зовнішньоекономічної діяльності підприємств на основі прогностичного підходу.	1012
Соколова Л.В., Верясова Г.М. Удосконалення науково-методичного підходу до оцінки маркетингової активності підприємства.	1017
Удачина К.О., Бандоріна Л.М. Технологія використання моделі економічної поведінки суб'єкта господарювання.	1023

Електронне наукове фахове видання

ЕКОНОМІКА ТА СУСПІЛЬСТВО

Випуск 7

Коректура • *В.М. Бабич*

Комп'ютерна верстка • *Н.М. Ковальчук*

Засновник видання:

Мукачівський державний університет

Адреса редакції: 89600, Україна, Закарпатська область,

м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

Тел./факс: +38 (068) 813 59 09

Веб-сайт журналу: www.economyandsociety.in.ua

E-mail редакції: journal@economyandsociety.in.ua